

Jóel könyve és a laodiceai Hetednap Adventista Egyház – Harminchetedik szám

Jeff Pippenger

2026-01-29

Harminchetedik szám

William Miller álmában a kezdeti „nyüzsgést”, amikor az emberek zaklatni kezdték az ékszereket, megelőzte az, hogy Miller összegyűjtötte az ékszereket, és ezt mondta: „jőjjetek és lássátok.”

Krisztus, mint a poroló ember, a seprűt arra használja, hogy kisöpörje a szemetet, összegyűjtse az ékszereket egy sokkal nagyobb ládikába, majd ezután Millert hívta: „jőjj és lásd.” Amikor Krisztus megkezdte seprűmunkáját, a szoba üres, mert Miller feljegyezte, hogy „egy ajtó kinyílt, és egy férfi belépett a szobába, mire az emberek mind elhagyták azt; ő pedig, porolót tartva a kezében, kinyitotta az ablakokat, és hozzákezdett, hogy a port és a szemetet kisöpörje a szobából.”

A szemétseprő férfi akkor lép be a szobába, amikor onnan már minden ember eltávozott. 2023-ban a szemétseprő férfi belépett az üres szobába, mert a száznegyvennégyezer mozgalma összetöretett és szétszórta. A Habakuk 2012-es Táblái által jelképezett igazságok szemét alá temették, és a szoba üres volt. A szemétseprő férfi Ő, aki Keresztelő János után jött, akiről János azt mondta, hogy szórólapát van a kezében, és hogy azt a szórólapátot arra fogja használni, hogy teljesen megtisztítsa szérűjét.

Én ugyan vízzel keresztelek titeket megtérésre: de aki utánam jön, erősebb nálamnál, akinek saruját hordozni sem vagyok méltó: ő Szentlélekkel és tűzzel keresztele majd titeket: akinek szórólapátja kezében van, és teljesen megtisztítja szérűjét, búzáját pedig csűrbe gyűjti; a polyvát azonban megolthatatlan tűzzel égeti meg. Akkor eljő Jézus Galileából a Jordánhoz Jánoshoz, hogy megkeresztelkedjék általa. Máté 3:11–13.

Galilea egy fordulópont jelképe, és a Jordán azon helyét, ahol Jézus eljött, hogy megkeresztelkedjék, Bethabarának nevezik, ami azt jelenti: „a révátelő”, és azt a helyet jelöli, ahol az ősi Izráel átkelt az Ígéret Földjére. Amikor Jézus megkeresztelkedett, akkor lett Jézus Krisztussá. Galilea, a Jordán, Bethabara és az, hogy Jézus Krisztussá lett, mind egy korszakváltást hangsúlyoznak, amit egy ajtó is jelképez, különösképpen a filadelfiaiak számára, akik a nyitó és záró ajtó kulcsát kapják.

És a filadelfiai gyülekezet angyalának írd meg: Ezt mondja a Szent, az Igaz, akinél a Dávid kulcsa van, aki megnyitja, és senki be nem zárja; és bezárja, és senki meg nem nyitja: Tudom a te cselekedeteidet: íme, nyitott ajtót adtam eléd, amelyet senki be nem zárhat: mert kevés erő van, mégis megtartottad az én beszédemet, és nem tagadtad meg az én nevemet. Jelenések 3:7, 8.

Amikor Krisztus „megnyitotta” az „ajtót” és „belépett a szobába”, a szoba „az Ő szobája” volt, mert Ő alaposan megtisztítja „az Ő szérűjét”. Ha az az Ő szérűje, akkor az az Ő szobája.

„Kapernaumban lakott Jézus oda- és visszaútjai közötti időszakokban, és ez a város úgy vált ismertté, mint »az ő városa«. A Galileai-tenger partján feküdt, és a Genezáret gyönyörű síkságának határához közel, ha nem éppen magán a síkságon.” Jézus élete, 252.

Belép az Ő szobájába, hogy összegyűjtse az Ő búzáját, és hogy összegyűjtse és elégesse a konkolyt. A korszakváltás, amelyet Galilea, a Jordán, Bethabara, a keresztség, a Jánosról Jézusra való átmenet jelképez, összhangban áll a laodiceai küzdő egyháznak a filadelfiai diadalmas egyházba való átmenetével. Ő 2023 júliusában lépett be az Ő szobájába. Miller 2020. július 18-án a nyüzsgésében lehunyta szemét, és amikor kinyitotta szemét, a szoba üres volt az emberektől; az igazság a tévedés alá volt temetve, és akkor a földkefés férfi kinyitotta az ablakokat, és elkezdte kisöpörni a szemetet.

„Akinak szórólapátja kezében van, és teljesen megtisztítja szérűjét, búzáját pedig csűrőbe gyűjti.” Máté 3:12. Ez a tisztítás egyik alkalma volt. Az igazság szavai által vált el a polyva a búzától. Mivel sokan túlságosan hiúak és önigazak voltak ahhoz, hogy elfogadják a feddést, és túlságosan szerették a világot ahhoz, hogy elfogadják az alázatos életet, elfordultak Jézustól. Sokan ma is ugyanezt teszik. A lelkek ma is próbára tétetnek, miként azok a tanítványok a kapernaumi zsinagógában. Amikor az igazság eléri a szívet, felismerik, hogy életük nincs összhangban Isten akaratával. Felismerik, hogy teljes változásra van szükség bennük; de nem hajlandók vállalni az önmehtagadó munkát. Ezért haragra gerjednek, amikor bűneik nyilvánvalóvá válnak. Megbotránkozva távoznak, miként a tanítványok is elhagyták Jézust, zúgolódva: „Kemény beszéd ez; ki hallgathatja őt?” Jézus élete, 392.

2023 utolsó napján, amely érinti 2024 első napját, Júda törzsének Oroszlánja elkezdte fokozatosan feltörni az önmagáról szóló kijelentés pecsétjeit. Dániel tizenkettedik fejezetének feltörésére vonatkozó háromlépcsős próbatételi folyamatnak megfelelően ezután három próba következett, amelyeket ezek a szavak jelképeznek: „megtisztítatnak, megfehéřítetnek és megpróbáltatnak”.

És ezt mondta: Menj el, Dániel, mert ezek a beszédek el vannak zárva és le vannak pecsételve a vég idejéig. Sokan megtisztulnak, megfehéřednek és megpróbáltatnak; de a gonoszok gonoszul cselekszenek, és a gonoszok közül senki sem érti; az értelmesek pedig megértik. Dániel 12:9, 10.

Az első angyal a megtisztulást jelképezi, amint a bűnérőł meggyőzött bűnös a pitvarban az áldozatra helyezi bűneit, ahol a vér által megigazul.

A vért ezután beviszik a szent helyre, ahol a szentség megszentelődési folyamata úgy jelenik meg, mint amely fehéřré tétetik az udvarból származó vér mosása által. Ott az igazságosság azokban nyilvánul meg, akik legyőznek a vér és az ő bizonyágtételük ígéje által.

Ezután próbára tétetnek, és az utolsó napokban tízszer különbnek találtnak Babilon minden más bölcsénél. A harmadik próba ott van, ahol megdicsőítetnek a Szentek Szentjében, és megkülönböztetnek a magukat bölcsnek vallók másik osztályától. Ez a harmadik próba a vasárnapi törvény, az első próba pedig az első angyal felhívása, hogy térjenek vissza az alapokhoz, mert a következő lépésben a templom felépül. Ez a következő lépés a második angyal elkülönítő üzenete, amelyet a harmadik angyal lakmuspróbája követ.

2023-ban megérkezett az első angyal, miként eljött 1840. augusztus 11-én is, amikor alászállt az iszlámról szóló, a második jajhoz tartozó üzenettel. Úgy szállt alá, ahogyan 9/11-kor is tette, az iszlámról szóló, a harmadik jajhoz tartozó üzenettel, valamint a régi ösvényekhez való visszatérésre szólító felhívással. A millerita történelem alapjai akkor állítottak fel, amikor a második jaj üzenete 1840. augusztus 11-én beteljesedett. Ekkor alászállt a Jelenések tizedik fejezetének angyala, így módon előképezve a Jelenések tizennyolcadik fejezetének angyala alászállását és a harmadik jaj eljövételét.

Josiah Litch az a történelmi alak, aki az 1840. augusztus 11-én lerakott alapokkal kapcsolatos. A „Jósiás” név jelentése: „Isten alapja”, és Jósiás király a szent történelemben a Jósiás-féle reformációt jelképezi, amely magában foglalta Mózes átkának felfedezését is, amely a szentélyben a törmelék közé temetve hevert, miként Miller ékkövei is a szobában voltak elrejtve.

Jósiás király Megiddóban halt meg, amely a Jelenések könyve tizenhatodik fejezetének Armageddonja. Jósiás reformja annak a próféciaának a beteljesedése volt, amelyet az engedetlen próféta mondott el, amikor Jeroboám felállította a két oltárt Bételben és Dánban. Az az engedetlen próféta a szamar és az oroszán között halt meg. Jósiás királyt név szerint előre megjövendölték, és reformja is része volt a jövendölésnek, amely magában foglalta azt is, hogy a jövőbeni Jósiás király lerontja majd éppen azt az oltárt, ahol az engedetlen próféta szembeszállt a gonosz Jeroboám királlyal.

Jósiás neve azt jelenti: Isten alapja, és Jósiás király beteljesítette azt a mintegy 340 évvel uralkodása előtt adott jövendölést. Egy ébredés és reform élére állt, amely végül ahhoz az oltárhoz érkezett, ahol a júdai próféta szembeszállt Jeroboám királlyal. Amikor odaért, Jósiás lerombolta az oltárt, amint a prófécia megmondta, hogy tenni fogja. Jeroboámnak az a két oltára szándékos hamisítványa volt a jeruzsálemi templomnak, olyannyira, hogy Jeroboám még hamis ünnepnapokat is rendelt el. Ezzel egyszerűen azt tette, amit Áron tett az aranyborjúval. Áron lázadása az ősi Izrael szent történelmének alapjainál állt. Akkor történt, amikor Mózes a törvényt kapta, amely Isten kormányzatának alapja.

Áron lázadása alapvető lázadás volt, és ez megismétlődött, amikor Jeroboám megalapította a tíz északi törzset mint Izraelt. Mózes megfeddte Áront, és Mózes az alfa, vagyis az alap Krisztushoz, az ómegához való viszonyában. Áron és Mózes két osztályt képviselnek az alapvető lázadásban, a harmadik osztály pedig azok a hősök, akik Mózessel álltak — a lévíták. Jeroboám király és a júdai próféta a két osztályt képviselik az északi királyság alapvető lázadásában, és ismét a lévíták a hősök.

Jeroboám alapvető lázadásakor a Júdából való próféta megfeddte őt, és megjövendölte egy király eljövételét, akinek neve „Isten alapja” lesz — Jósiás. A megjövendölt reform beteljesedéséhez hozzátartozott, hogy amikor Jósiás megkezdte ébredését és reformját, Mózes átka felfedeztetett, és Mózes szent szavainak felolvasása erőt adott egy már megkezdődött ébredésnek és reformnak. Jósiás, nyilvánvalóan prófétai jelképként, egy olyan ébredést és reformot jelképez, amely akkor nyer erőt, amikor Mózes írásaiból egy prófécia felfedeztetik.

Jeroboám király történetében az alapvető lázadás Izráel királya által jut kifejezésre, továbbá a Júdából küldött próféta által is, akit isteni kijelentéssel küldtek Jeroboám alapvető lázadása ellen, valamint olyan utasításokkal a próféta számára, amelyek meghatározták, melyik utat kell elkerülnie, amikor visszatér Júdába. A Júdából való próféta elutasítja Jeroboám kérését, hogy maradjon, ám ezt követően elfogadja a bételi hazug próféta meghívását, és ezzel megpecsételi a sorsát. Az engedetlen próféta a szamar és az oroszlán között hal meg, majd a hazug próféta sírjába temetik.

1840. augusztus 11-én beteljesedett a második jaj próféciaja, és lefektették az adventizmus alapjai. Josiah Litch 1838-ban ismertette a prófeciát, majd 1840. augusztus 11-e előtt tíz nappal pontosította számításait, és 1840. augusztus 11-ét jelölte meg ama napként, amikor az Oszmán Birodalom többsége megszűnik, az iszlámról szóló, a második jajra vonatkozó prófécia beteljesedéseként.

Jósiás király a végső ébredést és reformációt jelképezi, mert minden próféta közvetlenebbül szól az utolsó napokról, mint bármely korábbi időkről. Jósiás király a végső ébredést és reformációt jelképezi, és ezt a reformációt a Biblia előrejelzés által tárja elénk. Jóel könyve azonosítja azt a végső ébredést és reformációt, amely azok között megy végbe, akik a száznegyvennégyezer közé tartoznak majd. Jósiás ébredése kétlépcsős volt: elkezdődött, majd egy feltárt prófécia további lendületet adott a munkának. A két lépés a korai és a késői eső, amint az Jóel könyvében áll előttünk, és az Apostolok Cselekedetei könyvében teljesedett be, majd ezt követően ismét beteljesedett a millerita történelemben.

Áron, Jeroboám király és a Júdából jött próféta lázadásaiban egészen Jósiás királyig, majd onnan tovább Jósiás Litchig egy olyan bizonyágtételi vonalat azonosít, amely az alapvető próbatételre vonatkozik. Az alapvető próbatétel az első próba, amelyet a templom próbája követ, amikor a zárókő a helyére kerül. Ezt követően érkezik a harmadik próba, a lakmuszpróba.

Az aranyborjútól Jeroboám bételi és dáni oltárain át Jósiás királyig, majd Josiah Litchig a prófétai lépések olyan sorozata húzódik, amely a 9/11 alapvető próbájához vezet. Amikor New York nagy épületei leomlottak 9/11-kor, a harmadik jaj próféciaja azonosította azt a próbát, amely a régi alapvető ösvényekhez való visszatérésre szólított fel, mert az 1840. augusztus 11. és a 9/11 közötti párhuzamot bármely laodiceai hetednapi adventista megláthatta, aki úgy döntött, hogy látni akarja. Az Al-Káida 9/11-ben való érintettségét manapság gyakran megkérdőjelezik az összeesküvés-elméletek korában, amelyek általában igazak, de az Al-Káida jelentése „az alap”, és szervezetként egy évvel a vég ideje előtt, 1989 előtt kezdődött, mégpedig 1988. augusztus 11-én.

Ha a fundamentumok prófétai szimbolikájára vonatkozó e részleteket nem vesszük észre, sok minden elvész. Szeptember 11-én az első lépésben letették az alapok. A második lépésben a templom befejeződik, amint a zárókő a helyére kerül. A harmadik lépés a vasárnaptörvény zárt ajtaja. Szeptember 11-től a vasárnaptörvényig az üzenet elsősorban a laodiceai Hetednapi Adventistákhoz szól, mert az ítélet az Isten házában kezdődik, és a vasárnaptörvénytől véget ér Isten háza számára. Ott és akkor a laodiceai hetednapi adventizmust mellőzik; miként a protestánsokat a millerita történelemben, és a zsidókat Krisztus történetében, valamint azokat, akik negyven éven át

haltak meg Mózes történetében.

2001. szeptember 11-ének harmadik jaját 1840. augusztus 11-ének második jaj-a előképezte, és azon a szinten mindkét útjelzőt a számár képviseli, amely az iszlám első jelképe a bibliai próféciaiban. A vasárnaptörvény a fenevad bélyege, és azt a fenevadat gyakran oroszlánként ábrázolják, ily módon meghamisítva Júda törzsének Oroszlánját. A vasárnaptörvény az oroszlán, és a Júdából való engedetlen próféta a számár és az oroszlán között halt meg, és ugyanabba a sírba temették, mint a betheli hazug prófétát. Abban a prófétai időszakban halt meg, amely 2001. szeptember 11-étől a vasárnaptörvényig tart, amely a prófétai időszak a számártól az oroszlánig. Ez a próbaidő a betheli hazug próféta sírja, aki a Júdából való engedetlen prófétát a maga tulajdon sírjába temettette.

Jeroboám királysága, amely úgy jelenik meg, mint Júda királyságának hamisítványa, ahol Jeruzsálem és a templom található, a millerita történelem protestánsait jelképezte, akik többé nem voltak Isten népe. Szövetségi megjelölésüket 1840. augusztus 11. és 1844. október 22-ének bezárt ajtaja között veszítették el. Ez a történelem szeptember 11-től a vasárnapi törvényig terjedő időszakkal áll összhangban, és ezért Júda engedetlen prófétája ugyanabba a sírba temettetik, mint a hitehagyott protestánsok, akiket Bétel hazug prófétája jelképezett.

Összességében Jósias király jó király volt, mégis Meghiddóban halt meg, ami nyilvánvaló és közvetlen alkalmazása Armageddonnak. Azért tért le az útról, mert visszautasította Nékó figyelmeztető üzenetét. Nékó, Egyiptom királya, és ennél fogva a déli király, éppen úton volt, hogy megütközzön Babilonnal, az északi királlyal. Jósias azokat a júdeaiakat jelképezi, akik Armageddonnál hálnak meg, mert elutasították a déli király és az északi király harcáról szóló figyelmeztető üzenetet a Dániel 11:40–45-ben. Ez az üzenet szeptember 11-én vált alapvetéssé.

Az első próba az első angyal felhívása arra, hogy térjünk vissza az alapokhoz.

A második próba a második angyal hívása arra, hogy különüljenek el, és fejezzék be a templomot.

A harmadik próba a harmadik angyal lakmuszpróbája a pecsét vagy a bélyeg tekintetében.

Az első próba az alapok próbája, és 2024-ben a szombati Zoom-összejövetelek résztvevőinek mintegy fele eltávozott azon egyetlen tantételi vita miatt, amely az 1843-as táblán szerepel. Ez a vita azon jelkép körül forgott, amely Isten népének látomását megalapozza az utolsó napokban. A millerita vita során a protestánsok azt állították, hogy Antiochus Epiphanes, vagy az iszlám az a hatalom, amely felmagasztalja magát, majd elbukik, hogy megalapozza a látomást a Dániel 11. fejezetének tizennegyedik versében.

És azokban az időkben sokan támadnak fel a dél királya ellen; a te néped erőszakos fiai is felmagasztalják magukat, hogy beteljesítsék a látomást; de elbuknak. Dániel 11:14.

Vajon az iszlám vagy Antiochus Epiphanes volt-e néped rablója, vagy pedig Róma, amint azt Miller azonosította. Miller megértette, hogy a pogányság és a pápaság pusztító hatalmai egyaránt az a hatalom voltak, amely felmagasztalta magát, amely elbukott, és amely Isten népének rablója volt. Az érvelés azon a táblázaton van ábrázolva, amelyet „Isten keze irányított, és nem szabad

megváltoztatni”, és amely Habakuk bármelyik tábláján az egyetlen olyan ábrázolás, amely egy olyan eseményt azonosít, amelyre a prófétai Igében nem volt közvetlen utalás. A táblázaton szereplő utalás azt a megalapozó érvet kívánta kiemelni mint Isten prófétai Igéje elválasztó erejének jelképét.

2024-ben a Zoom-csoportnak körülbelül a fele eltávozott ama téves felfogás miatt, hogy a látomást az Egyesült Államok állítja fel, és nem Róma, amint azt a milleriták oly találóan védelmezték.

A 2023-ban megkezdődött megtisztítás akkor vette kezdetét, amikor Krisztus szórólapjátával belépett a szobába, és a szórólapát az Ő igazságigéi. Amikor belépett az Ő szobájába, az emberektől üres volt, ezért támasztott egy pusztában kiáltó szózatot, hogy elkészítse az Úr útját. A szózatnak azt az utat kellett elkészítenie, hogy a Szövetség Követe hirtelen eljöjjön az Ő templomába; az Ő templomába, a száznegyvennégyezerébe.

Majd 2024-ben következik az első próba, az alapok próbája, annak próbája, hogy ki állapítja meg a látomást—azt a látomást, amely elpecsételi a maradékot. A maradékot elpecsételő belső látomás Krisztus látomása a tizedik fejezetben, a külső látomás pedig az a látomás, amelyet az antikrisztus állapít meg, és az antikrisztus Róma. Belső látomás Krisztusról, és külső látomás az antikrisztusról. Az elpecsételés az igazságban való megszilárdulás, mind lelki, mind értelmileg; és a tizedik fejezet belső látomása a lelki, a tizenegyedik fejezet külső látomása pedig az értelmi. Mindkét látomás megértése és a velük összhangban álló tapasztalat az a megkövetelt feltétel mindazok számára, akik elpecsételteni akarnak, amint ezt Dániel képviseli Dániel könyve tizedik fejezetének első versében.

Círusnak, Perzsia királyának harmadik esztendejében egy kijelentés adatott Dánielnek, akit Baltazárnak neveztek; és a kijelentés igaz volt, de a rendelt idő hosszú volt; ő pedig megértette a kijelentést, és értelme volt a látomás felől. Dániel 10:1.

Az alapok alfatesztje Dániel tizenegyedik fejezetének tizenegyedik verse körül zajlott, és párhuzamban állt a milleriták ugyanazon alapvető próbájával; és ez a próba volt az egyetlen olyan vita a millerita történelemből, amely azon a táblázaton van ábrázolva, amelyet Habakuk őrállójának megparancsoltatott, hogy írjon fel és tegyen világossá. A 2024-es alapvető próba az első angyal alászállása volt, amint azt 1840. augusztus 11-e, 1888 és 9/11 ábrázolja.

Az az angyal Mihályként is alászállt, mert Mihály az, aki feltámasztotta Mózeszt, aki Illéssel együtt 2023 utolsó napján feltámadt. Ezt a feltámadást Ezékiel úgy ábrázolja, mint amely a négy szelekre vonatkozó prófécia által megy végbe, amelyet White testvér a haragos, visszatartott lónak nevez, ami az iszlámot jelenti 1840. augusztus 11-ének és a 9/11-nek összefüggésében. Az alfa-próba az alapvető, külső látomásbeli próbatétel volt. Az ómega-próba pedig egy belső, zárókövi látomás volna.

Miért lenne egy alfának és ómegának egy harmadik próba által követnie kellene? Éppen ezt a kérdést azonosítom. A 2024-es alfa külső megpróbáltatási látomás a három próba közül az első. Ezt az alapvető próbát ki kell állni ahhoz, hogy valaki részt vehessen a zárókö-ómega próbában. Ez a két próba prófétai természetét tekintve különbözik a harmadik próbától. A harmadik próba olyan

lakmuszpróba, amely megmutatja, hogy a jelölt valóban sikeresen teljesítette-e az előző két lépést.

Az első próba az alap, a második próba pedig a befejezett templom. A templom alapját az első, Babilonból való kijövetelről szóló rendelet története idején rakták le. A második rendelet történetében a templom elkészült. A harmadik rendelet más volt, mert abban Júda nemzeti szuverenitása helyreállítatott, megadva nekik a polgári és vallási bűncselekmények feletti ítélkezés jogát. Az ítélet a harmadik rendeletnél állítatik helyre. 2024-ben az alapvető alfa-próba elválasztotta azokat a földkefés ember szinte üres szobájában.

Az ómega-próba az a pont, ahol a templom befejeződik, amit a zárókő elhelyezése szemléltet. A templom befejeződése a diadalmas egyház, amely akkor állítatik fel, amikor a konkoly eltávolíttatik. A templom befejeződése Miller álmában akkor történt meg, amikor az ékköveket visszaszórták a nagyobb ládába, „anélkül, hogy látható gondot okozott volna annak az embernek, aki azokat belevetette”. Miután Miller azonosítja a pizokseprő embert mint azt, aki az ékköveket a nagyobb ládába vetette, bizonyágtételét e szavakkal zárja: „Örömben felkiáltottam, és az a kiáltás felébresztett engem.”

Figyeljük meg, hogy Miller ébresztő hangos kiáltását az „öröm” hatalmazta fel. Az öröm azok jelképe Jóelnél, akiké az „újbor”, a „szégyen” pedig azokon a többi borivókon van, akiket elvágtak az újbortól. A Millert felébresztő Éjféli Kiáltás azután következik, hogy a porseprűs férfi a drágaköveket a nagyobb ládikába veti. A nagyobb ládika tele van azokkal a drágakövekkel, amelyeket elválasztottak a szeméttől és a ládikába vetettek, amely egyaránt a száznegyvennégyezer temploma és az Éjféli Kiáltás üzenete. A templom a második rendeletben, vagy a második angyalban, vagy a második és omega-próbában készül el. Miller álmában az omega-próbát az jelképezi, amikor megnyílnak az ég ablakai.

És hallottam mintegy nagy sokaság szavát, és mint sok vizek zúgását, és mint hatalmas mennydörgések hangját, amint ezt mondták: Alleluja! mert az Úr, a mindenható Isten uralkodik. Örüljünk és örvendezzünk, és adjunk dicsőséget neki; mert eljött a Bárány menyegzője, és az ő felesége felkészült. És megadatott neki, hogy tiszta és fehér gyolcsba öltözzék; mert a gyolcs a szentek igazságos cselekedetei. És monda nékem: Írd meg: Boldogok, akik hivatalosak a Bárány menyegzőjének vacsorájára. És monda nékem: Ezek az Isten igaz beszédei. Jelenések 19:6–9.

1844. október 22-én „Krisztus négy eljövele” teljesedett be, és e négy eljövétel mindegyike még tökéletesebben teljesedik be a hamarosan bekövetkező vasárnaptörvénynél. Eljött mint a szövetség Követe, a Malakiás harmadik fejezetében megjövendőlt léviták megtisztításának és megtisztulásának beteljesedéseként. Eljött, hogy királyságot vegyen át, a Dániel 7:13 beteljesedéseként. Eljött, hogy megtisztítsa a szentélyt, a Dániel 8:14 beteljesedéseként, és eljött a menyegzőre is. A menyegző akkor történik meg, amikor a menyasszony elkészítette magát.

„Amikor pedig a gyümölcs megéri, azonnal nekiereszti a sarlót, mert eljött az aratás.” Krisztus sóvárgó vággyal várja Önmaga megnyilvánulását az Ő egyházában. Amikor Krisztus jelleme tökéletesen visszatükröződik az Ő népében, akkor eljön, hogy mint az Övéit igényt tartson rájuk.” Krisztus példázatai, 69.

A „világot csak úgy lehet figyelmeztetni” — az ihletett kijelentés szerint —, ha a vasárnaptörvény válsága idején „férfiakat és nőket” látnak Isten pecsétjével.

„A Szentlélek munkája az, hogy meggyőzze a világot a bűnről, az igazságról és az ítéletről. A világot csak úgy lehet figyelmeztetni, ha látja, hogy azok, akik hisznek az igazságban, az igazság által megszentelődtek, magasztos és szent elvek szerint cselekszenek, és emelkedett, fennkölt értelemben megmutatják a választóvonalat azok között, akik megtartják Isten parancsolatait, és azok között, akik lábbal tiporják azokat. A Lélek megszentelő munkája jelzi a különbséget azok között, akik Isten pecsétjét hordozzák, és azok között, akik hamis nyugalomnapot tartanak meg. Amikor eljön a próba, világosan megmutatkozik majd, mi a fenevad bélyege. Ez a vasárnap megtartása. Azok, akik az igazság meghallása után továbbra is szentként tekintenek e napra, magukon viselik a bűn emberének ismertetőjelét, annak az embernek az ismertetőjelét, aki azt gondolta, hogy megváltoztathatja az időkét és a törvényt.” Bible Training School, 1903. december 1.

Amikor a menyasszony elkészíti magát, elérkezett az aratás. Az aratás az első zsenge búzaáldozat egybegyűjtésével kezdődik, amelyet meglobogtatott áldozati zászlóként emelnek fel. Először az első zsengek gyűjtetnek egybe, akik a Jelenések könyvében szereplő száznegyvennégyezer, azután pedig a másik nyáj, akik a nagy sokaság. A zászló az ő hatalmas serege, és az ő hatalmas serege fehér, finom gyolcsba van öltözve. A menyegzőre a száznegyvennégyezer temploma a vasárnapi törvény ítélete előtt elkészül, és az a templom nemcsak Miller nagyobb ládikája, hanem a győzedelmes egyház is, amely minden ajándék birtokában van, beleértve a prófétaság lelkét is.

És leborultam a lába elé, hogy imádjam őt. Ő azonban ezt mondta nekem: Meglásd, ne tedd; szolgatársad vagyok neked és testvéreidnek, akiknél megvan Jézus bizonyágtétele; az Istent imádd, mert Jézus bizonyágtétele a prófétaság lelke. Jelenések 19:10.

A száznegyvennégyezer azok, akiknél megvan Jézus bizonyágtétele, és Jézus bizonyágtétele „szabályra szabály, szabályra szabály; itt egy kevés, ott egy kevés” módján tárul elénk mind a Bibliában, mind a Prófétaság Lelkében. Amikor a száznegyvennégyezer laodiceai mozgalma a száznegyvennégyezer filadelfiai mozgalmává alakul át, mindnyájan a „szabályra szabály” módszerét fogják alkalmazni bizonyágtételük előadásában. Ez a bizonyágtétel az isteni vér és az emberi tanúságtétel egyesülése.

És legyőzték őt a Bárány vére által és bizonyágtételük beszéde által; és életüket mindhalálig nem kímélték. Jelenések 12:11.

Az emberi természet bizonyágtétele, egyesülve az Istenség vérével, Mózes és a Bárány bizonyágtétele. Mózes az emberi természet volt, alfa a Bárány ómega-istenségének véréhez. Minden ajándék helyreáll, mihelyt a menyasszony elkészíti magát; és mint fehér gyolcsba öltözött hatalmas sereg, elfoglalja helyét az Úr előrenyomuló hadseregének zászlajaként. Az a harci menet akkor kezdődik, amikor a menyasszony elkészítették és fehérbe öltöztetik; ez az, amikor megnyílnak az ég csatornái, miként Miller álmában is.

És láttam a megnyílt eget, és íme, egy fehér ló; és aki azon ült, annak neve Hű és Igaz, és igazságban ítél és hadakozik. Szemei olyanok voltak, mint a tűzláng, és fején sok korona volt;

és fel volt írva egy név, amelyet senki sem tudott, csak ő maga. És vérbe mártott ruhába volt öltözve: és az ő neve Isten Igéje. És a mennyei seregek követték őt fehér lovakon, fehér és tiszta gyolcsba öltözve. És szájából éles kard jön ki, hogy azzal verje meg a nemzeteket: és vasvesszővel uralkodik rajtuk: és tapossa a mindenható Isten haragja hevességének borsajtóját. És az ő ruháján és tomporán egy név volt felírva: KIRÁLYOK KIRÁLYA, ÉS URAK URA. Jelenések 19:11–16.

Amikor a porseprős férfi belép az üres szobába és kinyitja az ablakokat, összegyűjti az ékszereket, és a nagyobb ómega-kazettába veti azokat. James White ezeket az ékszereket Isten népével azonosítaná, William Miller azonban azt mondaná neked, hogy a jelképeknek egynél több jelentésük van, és az ékszerek nem csupán a szétszórt alapvető igazságokat jelképezik, hanem azokat a szétszórt ékköveket is, amelyek a felemelt koronán vannak, s Krisztus dicsőséges királyságát ábrázolják.

És megszabadítja őket az ÚR, az ő Istenük ama napon, mint az ő népének nyáját; mert olyanok lesznek, mint a korona kövei, amelyek magasan ragyognak az ő földje fölött. Zakariás 9:16.

Az ómega, valamint a Róma alapvető alfa-próbája után következő második próba, amely megalapozza a látomást, a záróköként szolgáló ómega-próba. Ez a templom-próba befejezése, amely megelőzi az ítélet harmadik próbakövét. A próba megtisztítja egymástól az imádók két osztályát, elválasztva a bölcséket a balgáktól az olaj alapján, amely az üzenet, vagy amint White testvérnő a kapernaumi zsinagógáról írt magyarázatában megjelölte: az „igazság szavai”.

Kapernaum az a hely, ahol a János 6:66 szerint Jézus egyetlen alkalommal a legtöbb tanítványát elveszítette, és azok a tanítványok soha nem tértek vissza. Mint Krisztus idejében a tanítványság legnagyobb próbája, Kapernaum a tanítványság omega próbájának jelképe Krisztus idejében, amely viszont előképe annak a tanítványsági omega próbának, amely a 2023-ban megkezdődött háromlépcsős próbatételi folyamatban jelenik meg. Kapernaumban a próbát a Mennyei Kenyér képviselte, és ez feltárta a zsidók kudarcát prófétiai összefüggésben, mivel képtelenek voltak megérteni a próféciaát annak következtében, hogy nem voltak hajlandók elfogadni: amikor Jézus természetes dolgokról beszélt, azt lelki értelemben kellett felfogni.

Ezeket a dolgokat a következő cikkben folytatjuk.

Krisztusnak az élet kenyeréről a zsinagógában mondott beszéde fordulópontot jelentett Júdás történetében. Hallotta e szavakat: „Ha nem eszitek az Emberfiának testét, és nem isszátok az ő véré, nincs élet tibennetek.” János 6:53. Láttá, hogy Krisztus lelki, nem pedig világi javakat kínál. Önmagát előrelátónak tartotta, és úgy vélte, hogy látja: Jézusnak nem lesz tisztessége, és követőinek sem adhat magas állást. Elhatározta, hogy nem kapcsolja magát olyan szorosan Krisztushoz, hogy ne vonulhatna vissza. Figyelni fog. És figyelt is.

„Attól az időtől fogva kételyeket fejezett ki, amelyek összezavarták a tanítványokat. ...” Jézus élete, 719.

Első próba

„Az a tekintet, amelyet Jézus az önző Júdásra vetett, meggyőzte őt arról, hogy a Mester átlátott képmutatásán, és felismerte aljas, megvetendő jellemét. Ez közvetlenebb feddés volt, mint amelyet Júdás korábban valaha kapott. Ez felingerelte őt, s így ajtó nyílt, amelyen át a Sátán belépett, hogy uralma alá hajtsa gondolatait. Ahelyett, hogy megbánta volna bűnét, bosszút forralt. Bűnének tudatától gyötörten, és őrvjögésig ingerelve amiatt, hogy bűnössége ismertté vált, felkelt az asztaltól, és a főpap palotájába ment, ahol a tanácsot együtt találta. A Sátán szelleme hatotta át, és úgy cselekedett, mint aki elvesztette értelmét. A Mester elárulásáért megígért jutalom harminc ezüstpénz volt; és annál az összegnél, amelybe a keneteskádá került, sokkal kevesebbet adta el az Üdvözítőt.”

„Lelkületükben és gyakorlatukban sokan hasonlítanak Júdásra. Amíg hallgatás övezi jellemük fekélyes foltját, nyílt ellenségeskedés nem mutatkozik; de amikor megfeddik őket, keserűség tölti be szívüket.” Youth Instructor, 1900. július 12.

A Második Próba

„A húsvét előtt Júdás másodszor is találkozott a papokkal és az írástudókkal, és megkötötte az egyezséget, hogy Jézust a kezükbe adja.... Júdást most megbotránkoztatta Krisztusnak az a tette, hogy megmosta tanítványai lábát. Úgy gondolta, hogy ha Jézus ennyire megalázza magát, nem lehet Izráel királya. Szertefoszlott minden reménye a világi tisztességre egy földi országban. Júdás meggyőződött arról, hogy Krisztus követéséből semmi nyeresége nem származik. Miután látta, hogy — amint ő gondolta — ennyire megalázza magát, megerősödött abban a szándékában, hogy megtagadja Őt, és beismerje, hogy megcsalatott. Démon szállta meg, és elhatározta, hogy véghezviszi azt a tettet, amelyre vállalkozott, amikor elárulta Urát.” Jézus élete, 645.

A Végző Döntés

Céljának lelepleződése fölött érzett meglepetésében és zavarában Júdás sietve felkelt, hogy elhagyja a helyiséget. „Monda azért neki Jézus: A mit cselekszel, hamar cselekedjed.... Ő pedig, miután elfogadta a falatot, azonnal kiméne: és vala éjszaka.” Éjszaka volt az áruló számára, amint Krisztustól elfordulva a külső sötétségbe távozott.

„Amíg e lépésre sor nem került, Júdás még nem jutott túl a bűnbánat lehetőségén. Ám amikor elhagyta Ura és tanítványtársai jelenlétét, a végző döntés már megszületett. Átlépte a határvonalat.”

Csodálatos volt Jézus hosszan tűrő türelme e megkísértett lélekkel való bánásmódjában. Semmi sem maradt megtéve nélkül, amit Judas megmentéséért meg lehetett tenni. Miután kétszer is megegyezett arról, hogy elárulja Urát, Jézus még ekkor is alkalmat adott neki a bűnbánatra. Azáltal, hogy kiolvasta az áruló szívének titkos szándékát, Krisztus megadta Júdásnak istenségének utolsó, meggyőző bizonyítékát. Ez volt a hamis tanítvány számára az utolsó hívás a megtérésre. Semmiféle kérés nem maradt el, amelyet Krisztus isteni-emberi szíve megtehetett volna. Az irgalom hullámai, amelyeket a makacs gőg visszavert, a legyőző szeretet erősebb áradatával tértek vissza. Ám bár bűnének lelepleződése meglepte és megrémítette Júdást, ő csak annál elszántabbá vált. A szentségi vacsorától távozva kiment,

hogy bevégezze az árulás művét.

„Amikor Krisztus kimondta a jajt Júdasra, ezzel tanítványai iránt is az irgalom szándékát követte. Így adta nekik Messiás-volta legfőbb bizonyítékát. „Megmondom nektek most, mielőtt meglesz” – mondta –, „hogya amikor meglesz, higgyétek majd, hogy ÉN VAGYOK.” Ha Jézus hallgatott volna, mintha nem tudná, mi következik rá, a tanítványok azt gondolhatták volna, hogy Mesterük nem rendelkezett isteni előrelátással, és hogy meglepetésszerűen került a gyilkos csőcselék kezére az árulás által. Egy évvel korábban Jézus megmondta a tanítványoknak, hogy tizenkettőt választott, és hogy egyikük ördög. Most pedig a Júdához intézett szavai, amelyek megmutatták, hogy árulása teljesen ismert volt Mestere előtt, megerősítették Krisztus igaz követőinek hitét megaláztatása idején. És amikor Júdas eljutott rettenetes végéhez, emlékezni fognak a jajra, amelyet Jézus az árulóra mondott ki.” The Desire of Ages, 653–655.